

Káhira, Egypt, 27-30. oktober 2014

Konecne som sa vybral do Egypta. Uz som dvakrat zrusil naplanovanu cestu kvoli zlej bezpecnostnej situacii Kahire. Tentoraz sa to podarilo zrealizovat. Priamy let z Viedne s Austrian, prichod do hotela Sonesta vecer. Dal som si prechadzku po uliciach okolo hotela, hoci uz bola tma. Ale zdalo sa to tu byt bezpecne. Siroke ulice, plne aut, obchodov a vysokych obytnych domov. Vyzeralo by to celkom dobre, keby tu nebolo tolko prachu a spiny. Mnozstvom neporiadku a odpadkov v uliciach sa Kahira vyrovnava metropolam v zapadnej Afrike, ale tu je asi este viac prachu. Pustny prach je vsade. V Kahire prsi tak dvakrat za rok, v zimnom období.

Foto: Pohľad z vysky na cast Kahiry. Cele mesto vyzerá zhora podobne.

Foto: Typická ulica v stvrťi Nasr City, v okolí hotela Sonesta

Foto: Tradičný dopravný prostriedok, ale v protismere. Tu sa to stáva často.

Foto: Obytné domy v Kahire. Takto vyzera vacsina mesta.

Zvláštnu kapitolu tvorí dopravná situácia. V Kahire žije asi 17 miliónov obyvateľov a každý deň prichádzajú za prácou z okolia ďalšie štyri milióny ľudí. Doprava je katastrofálna. Ako povedal môj miestny kolega, neplatia tu žiadne pravidlá. Proste sa ide. Jazdne pruhy nikto neberie do úvahy, väčšinou ani nie sú vyznačené. Autá jazdia krížom-krážom, niekedy aj v protismere. Obiehajú sa zľava aj sprava, ako to vyjde. Keď minibus potrebuje zastaviť, aby nabral ľudí, urobí tak hoci aj v strede cesty, čo na tom, že takmer zastaví dopravu. Všetci v kuse vytrubujú, hlavne aby zabránili zrazke, ale niekedy aj pomerne bezdovodne. Chodci vbiehajú na cestu hocikde, prechody sú len iluzórne. Prakticky všetky autá sú otlčené spredu, z boku aj zozadu. Nevidel som snad jedno neporušené auto. Niektoré vysluzilé exempláre nemajú ani svetla, všetky sú porozbíjane. Jazdia tu aj tuk-tuky v thajskom štýle, hoci podľa kolegových slov sú ilegálne. Mesto má aj metro, ale jeho linky a kapacita nie sú dostatočné.

Foto: Tymto zaberom neviem odolat...

Foto: Na ulici

Vela domov udajne zacali stavat bez uradneho povolenia, co ma za nasledok, ze stoja nedokoncene a prazdne. Niektore dokonca demoluju. Ine, dokoncene, su prazdne kvoli vysokemu najomnemu.

Druhý den popoludni som mal trocha voľného času. Chcel som zajst k pyramidám, aspon na chvíľku. Kolegovia mi však doporučili večernú „Sound and Light Show“ pri pyramidách, údajne to stojí za to. Tak som nakoniec so sprievodcom a soferom vyrazil do Gízy. Areal pyramíd majú zatvárať o štvrtéj, my sme tam prišli takmer o pol štvrtéj. Sprievodca mi doporučil zobrať si jazdu na tave okolo pyramíd. Urobil som tak, dobre sa fotilo, aj „dessert guy“ teda majiteľ a pohŕňač tavy mi urobil zopár dobrých fotiek. Samotná jazda nebola bohviečo, je to nepohodlné na sedenie a vytrasie to z človeka dušu. Situácia okolo týchto služieb je zaujímavá: môj sprievodca ma skontaktoval s chlapcom, ktorý postavá pri pyramide. S ním sme dohodli jazdu. Potom prišiel domorodec s tavou, ktorý ma viedol a na požiadanie fotografoval. S ním prišiel mladý chlapec, ktorý fakticky ovládal tavu. Takže v celom reťazci boli zangazovaní styria ľudia, ktorí majú dostať svoj podiel z poplatku a baksisu (aj si ho vypýtali). Typický Egypt (aspon Káhira), stále pýtajú baksis.

Foto: Konečne pri pyramidách...

Okolie pyramíd v Gíze na mňa urobilo pomerne silný dojem. Bol som tam pred- a počas zapadu slnka, takže to malo zvláštne čaro. Pyramídy sú monumentálne, škoda, že sa na nich nedať vyliezť. Este pred dvadsiatimi rokmi to bolo povolené! Ale môžete prísť celkom blízko a dotýkať sa ich. Sú tam tri veľké a tri malé pyramídy, najvyššia je Cheopsova (Chufu), ďalej Rachefova (Khafre) a Menkaureho pyramída. Tri malé pyramídy patria ich manželkam.

Foto: Celkový pohľad na pyramídy v Gíze. Sprava doľava: Cheopsova, Rachefova, Menkaureho. V popredí tri malé pyramídy manželiek.

Foto: Jazda na tave okolo pyramid. Neodolal som ponuke.

Foto: Dve najvacsie pyramidy: Chufu (vpravo) a Khafre

Foto: Slnko sa dotyka vrcholku Menkaureho pyramidy. Ra alebo Aton...?

Foto: Sfinga s Cheopsovou pyramidou v pozadi.

Foto: Pri Sfinge

Sfinga je pojem samo osebe. Telo leva a hlava cloveka. Je velmi stara, zial je vytesana z pomerne nestabilneho materialu, takže je silne nahlodana zubom casu. Ale je v rekonstrukcii, hlavne jej spodna cast, podstavec, je kompletne opraveny. Zial k Sfinge sa neda tesne priblizit. Nizsie pod Sfingou je zadusny chram, od ktoreho viedli pohrebne sprievody k pyramidam. Od sprievodcu som sa dozvedel, ze tento chram nikdy nemal strop, takže bol tvoreny len stlpami a stenami, s volnym vyhladom na oblohu. Kusok bokom sa nachadza aj stary cintorin, kde su pochovani faraonovi uradnici.

Foto: Chram pri Sfinge. Odtialto vychadzali pohrebne sprievody k pyramidam

Foto: Den sa konci, slnko zapada za pyramidy

Areal chramu pri sfinge som opustil ako posledny navstevnik v tento den. Bola uz takmer tma, stmieva sa tam velmi skoro, uz o piatej.

Potom sme sa vratili do Gizy, mali sme este cas pred vecernym predstavenim. Sprievodca ma cielene vzal do niekoľkych obchodov so suvenirmi. V prvom som este odolal, nekupil som si ziadne malovane papyrussy (uz ich doma mame dost), ale v druhom ma uz nalomili a kupil som si niekoľko predmetov z onyxu a mramoru.

Show zacala o siedmej, bola to zmes krasnych laserovych svetiel a podmaniveho sprievodneho zvuku. Bola nazorne podana cela historia Egypta aj historia pyramid v Gize. Obraz sa premietal na stenu chramu a svetla striedavo osvetlovali pyramidy a Sfingu, podla toho, o com bola rec. Bolo to velmi posobive.

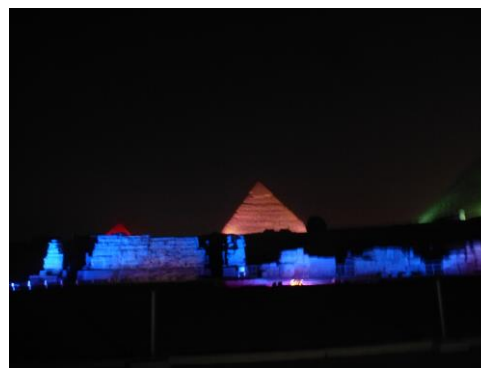
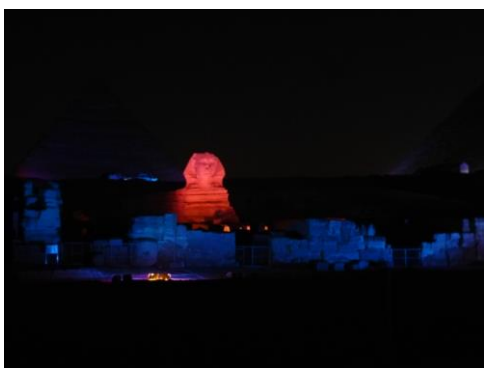

Foto: Spektakularne predstavenie, vecerna „Sound and Light Show“ pri pyramidach

© Text: Róbert Nádaskay, Foto: Róbert Nádaskay

www.thk.sk, 2014